

POSTANOWIENIE

11 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Krzysztof Wesołowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 11 października 2023 r. w Warszawie
zażalenia T. S.

na postanowienie Sądu Najwyższego

z 13 lipca 2022 r., III CZ 229/22,

w sprawie z powództwa T. S.

przeciwko Skarbowi Państwa Sądowi Okręgowemu w Ostrołęce i Prokuratorowi
Okręgowemu w Ostrołęce

o odszkodowanie,

odrzuca zażalenie

UZASADNIENIE

W związku z zażaleniem powódki T. S. na postanowienie Sądu Najwyższego
z 13 lipca 2022 r. w przedmiocie odrzucenia zażalenia na postanowienie Sądu
Najwyższego z 20 września 2021 r.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym
obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, z wyjątkami
przewidzianymi w art. 87¹ § 2 k.p.c., które w niniejszej sprawie nie zachodzą.
Przymus adwokacki ustanowiony w art. 87¹ KPC obejmuje wszystkie postępowania
należące do właściwości Sądu Najwyższego.

Pisma procesowe sporządzone z naruszeniem tego przepisu podlegają
zwrotowi bez wezwania do usunięcia braków (art. 130 § 5 k.p.c.), a środki

zaskarżenia, w tym skarga kasacyjna i zażalenie, podlegają – na zasadach ogólnych i również bez wdrażania procedury naprawczej – odrzuceniu jako niedopuszczalne, na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 lub w wypadku zażaleń w związku także z art. 394¹ § 3 k.p.c. (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2018 r., V CZ 16/18, postanowienie Sądu Najwyższego z 28 stycznia 2022 r., III CZ 44/22).

Stosownie do tych zasad, zażalenie powódki jako wniesione przez nią osobiście podlega odrzuceniu.

Jednocześnie należy wskazać, że żaden przepis nie przewiduje możliwości zaskarzania postanowień Sądu Najwyższego. Zażalenie nie przysługuje więc, na postanowienie Sądu Najwyższego o odrzuceniu zażalenia. Kodeks postępowania cywilnego wyczerpująco reguluje dopuszczalność poszczególnych środków odwoławczych lub zaskarżenia. Ich wniesienie jest więc możliwe, gdy przepis dopuszcza oznaczony środek odwoławczy lub zaskarżenia (postanowienie SN z 3 marca 2010 r., III SO 1/10). Brak środków odwoławczych od orzeczeń Sądu Najwyższego wynika także z ustrojowego usytuowania tego Sądu jako naczelnego organu sądowego sprawującego nadzór nad działalnością sądów powszechnych w zakresie orzekania (art. 183 Konstytucji RP oraz art. 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym, Dz.U. Nr 240, poz. 2052). W każdej procedurze musi występować najwyższy organ procesowy, którego orzeczenia są ostateczne. Takim organem w polskim postępowaniu cywilnym jest Sąd Najwyższy (postanowienie SN z 14 lipca 2000, II UZ 82/00, postanowienie Sądu Najwyższego z 22 listopada 2010 r., III SO 3/10).

Z powyższych przyczyn zażalenie zostało odrzucone, na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

[SOP]

[ał]

